

БЛАГОДАРСТВЕНАТА ХИМНА КОН ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

Оној Кој, слегувајќи Небесата ги приклони, целиот во Тебе незаменливо се сместува: Гледајќи како во утробата Твоја лик на слуга Он примил..." (Тропар на Акатистот).

Од сите девојки на светот, од сите родови и племиња, Бог ја избира Светата со тело и дух Пречиста Дева Марија да Го роди Божјиот Син. Затоа во првиот дел на "Благодарствената химна кон Пресвета Богородица" - Акатист, Таа е наречена "Утроба на Божественото ооплотување". Се воспева нешто што се случило во галилејскиот град Назарет, нешто неизмерно важно за Неа и за светот. Испратен од Бога, од небесните сфери, слетал ангелот Божји Гавриил во светлост архангелска, застанал пред Дева Марија, и откривајќи го предвечниот Божји план, восклик-

Началница на Христовите чуда, основа на Неговите вистини, Тајница на неискажливата Светлина, Свезда Која Сонцето Го објавува. Ангелот, нарекувајќи ја Богородица Височина, која е недостижна за човечките помисли, но и Длабочина, која и за ангелските очи е несогледлива и во која и со ангелски очи тешко се проникнува, стоејќи пред Неа ѝ воскликнувал: "Радувај се, низ Тебе радоста заблеска; Радувај се, низ Тебе клетвата исчезна! Радувај се, на паднатиот Адам исправување; Радувај се, на Ева од солзите избавување!... Радувај се, зашто царски престол си; Радувај се, зашто Го носиш Носителот на сè!... Радувај се, низ Тебе тврта се обновува; Радувај се, низ Тебе на Творецот, Му се поклонуваме! Радувај се, Невесто Невестна!"

на Неа и силата на Севишниот ќе ја осени, "па затоа и роденото ќе биде свето и ќе се нарече Син Божји." Таа Невеста Невестна, Која со Својот разум ги надминува мудрите, сфатила дека зборовите кои ги слуша од ангелот не се обични, туку тие се порака од Бога. Затоа со длабоко смирение и со своја целосна согласност му одговара: "Еве, ја слугинката Господова; нека ми биде според зборовите Твои!" (Лука 1, 38)

Овие кротки, послушни и покорни зборови "нека ми биде според зборовите твои", го свиткаа небото. Овој Нејзин одговор, кој е во согласност со Божјата волја, го слезе на земјата Синот Божји и вечното Слово стана плот. Таа го прими во Својата утроба, бесемеено зачна и го роди Синот Божји, Кој стана Син човечки (Бого - Човек). Бого-

родица ги поврза небесниот и земниот свет. Светата Црква се восхитува на Нејзината врска со небото и со човештвото: "Радувај се, Лествице небесна, по Која Бог слезе; радувај се, Ти си мост по кој минуваат луѓето од земјата на небото! Радувај се, Чудо преславно за ангелите; радувај се, Ти си најстрашен пораз на демоните".

Откога го примила во Својата утроба Бога, Дева отишла кај нејзината роднина Елисавета (мајката на свети Јован Крстител). Само што го слушнала нејзиниот поздрав, Младенецот Јован заиграл во нејзината утроба. Секавајќи се на таа незаборавна средба, кога Елисавета исполнета со Свет Дух вели дека кај неа дошла Мајката на Господ, со песни ја величине Богородица како пријатно молитвено кадило, Очистителка на

РАДУВАЈ СЕ, ЗОШТО ГО НОСИШ НОСИТЕЛОТ НА СЕ!

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

нувајќи ѝ рекол: "Радувај се, благодатна! Господ е со тебе! Благословена си ти меѓу жените!... И ете, ти ќе зачнеш во утробата и ќе родиш Син, и ќе Го наречеш со името Исус". (Лука 1, 28, 31)

Значи, Архангелот Гавриил ја отворил историјата на Новиот Завет со зборовите: "Радувај се!", за со тоа да му објави на светот дека Новиот Завет ќе биде радост за луѓето и за сè создадено на светот. Затоа Светата Црква преку оваа Химна воспева дека Таа ќе биде почеток и

ЗБОРОВИТЕ НА АНГЕЛОТ - ПОРАКА ОД БОГА

Пресвета Дева, слушајќи ги зборовите на ангелот, знаејќи дека е Пречиста, смело му вели дека неговите чудни зборови тешко може да ги прими Нејзината душа. Премудрата Дева сака да го разбере недостижното за човечкиот разум и извикува: "Како ќе биде тоа, кога јас не знам за маж?" Архангелот ѝ објаснува дека Светиот Дух ќе слезе

Испратен од Бога, од небесните сфери, слетал ангелот Божји Гавриил во светлост архангелска, застанал пред Дева Марија, и откривајќи го предвечниот Божји план, воскликнувајќи ѝ рекол: "Радувај се, благодатна! Господ е со тебе! Благословена си ти меѓу жените!... И ете, ти ќе зачнеш во утробата и ќе родиш Син, и ќе Го наречеш со името Исус". "Кога приближуваше денот Симеон да се пресели од овој лажан век, Те дадоа нему в раце како детенце, но тој Тебе Те позна и како совршен Бог се чудеше на Твојата неискажлива премудрост и пееше: Аллилуја! (Славете Го Господа)".

целиот свет, Божјо благоволение кон смртните, смелост на смртните кон Бога, подготвителка на пристаништето за душите, која прави да цути рајот на убавините: "Радувај се, Ти си плод бесмртен! Радувај се, Ти Го роди Човекољубецот; радувај се, Ти Го роди Сејачот на нашиот живот! Радувај се, Ниво изобилна и плодородна; радувај се, Трпезо на изобилно очистување!"

За време на Богослужбата се спомнува и стариот праведен Јосиф, кого Ангел Господов го известил дека зач-

натото во Дева Марија е од Светиот Дух.

БОГОИСПРАТЕНАТА СВЕЗДА КАКО НЕБЕСЕН СВЕТИЛНИК

Во вториот дел од Благодарствената Химна се воспеваат и пастирите, кои слушајќи од ангелите за Христовото раѓање, отишле кај Него, Го виделе и со радост го воспевале Христовото доаѓање во тело на земјата, Христовото раѓање од утробата на Пречистата и Пресвета Дева

Марија, Вечната Дева преку Која светот се облече во слава. Радувај се, Мајко на Јагнето и Пастирот; радувај се, Трло на духовните овци! Радувај се, Заштитнице од невидливите непријатели; радувај се, преку Тебе се отворија рајските врати! Радувај се, сè небеско со земното се радува; Радувај се, сè земно со небесното ликува! Радувај се, на апостолите Усто непремолчива; радувај се, непобедна Смелост на мачениците! Радувај се, Ти си тврда поткрепа на верата; радувај се, на благодетта свет-

ло познавање! Во Химната се говори и за мудреците кои ја виделе Богоиспратената Свезда, и имајќи ја неа како небесен светилник, водени од нејзиниот блесок, стигнале кај Младенецот Христос - Небесниот Цар, Му се поклониле, Го дарувале и станале проповедници на Бога. Тие Го виделе во рацете на Дева "Оној што со рацете луѓето ги створи", иако прими образ на слуга, во Него Го познале Господа и славејќи ја Божјата Мајка се вратиле во Вавилон: "Радувај се, Мајко на Свездата што не заоѓа; радувај се, Зоро на Божјиот ден! Радувај се, Ти го изгасна огнот на страстите; радувај се, Ти ги просветуваш тајниците на Света Троица! Радувај се, Ти му ја одзеде власта на нечовечкиот мачител; радувај се, Ти го покажа Човекољубецот, Господ Христос! Радувај се, Ти избавуваш од варварско идолослужение, радувај се, Ти ни помагаш да се ослободиме од лоши дела!... Радувај се, Ти нè ослободуваш од пламенот на страстите! Радувај се, Ти ги учиш верните на целомудрие; радувај се, Ти си радост за сите народи! Радувај се, Невесто, Невестна!"

Мудреците го изиграле цар Ирод, се вратиле по друг пат во својата земја. Тие го оставиле празнословецот Ирод како во агонија, кој не знае да Го слави Бога, а насекаде ги проповедале Христос и Богородица.

Во вториот дел од Химната кон Богородица се слави и набожниот Св. Симеон Богопримец, кој го држел в раце четириесетдневното Богодете Христос и спознал дека Тој е Совршениот Бог: "Кога наближуваше денот Симеон да се пресели од овој лажен век, Те дадоа нему в раце како детенце, но тој Тебе Те позна и како совршен Бог се чудеше на Твојата неискажлива премудрост и пееше: Алилуја! (Славете Го Господа)."

**Со благослов на Неговото
Високо Преосвештенство
Митрополит Европски г. Горазд**